

дарът го изгледа намръщен и накъ заприказва съ единъ отъ клиентите си. Васко стоеше предъ него, потънала въ срамъ. Докато чакаше отговоръ, единъ отъ слугите го хвана за рамото, блъсна го и затвори вратата. Като се намъри Васко отново на тротоара, бързо отмина. Горчивина изпълни душата му. Стори му се, че безъ родители животъ е едно страшно тегло. Свѣтътъ му заприлича на една безкрайна тъмница, въ която сирачетата загиватъ, кое по-рано, кое по-късно.

Деньть превала, а Васко още се луташе изъ улиците да търси работа. Мракъ се готвѣше да забули земята, да я покрие като съ грамадни черни крила. И въ Васковата душа настъпили мракъ, но още почеренъ. Остъръ гладъ започна да чувствува, а отъ кѫде да вземе хлѣбъ и той не знаеше. Улиците затихнаха, а той още ходѣше, по-

тънъ въ свойтъ мисли. На края на улицата, по която вървѣше, се намираше хлѣбарница. Нѣкаква щастлива мисъл го сепна: да влезе вътре и поискан парче хлѣбъ. Но, когато стигна до нея, стори му се, че нѣкаква ледена ржка му съсна сърдцето, тѣй като хлѣбарницата бѣше затворена. Надникна презъ прозореца и погледътъ му падна вътре нѣколко останали хлѣба. Чудѣше се, какво да прави. Да счупи прозореца и ги вземе, значеше да краде. А това никога презъ живота си не бѣше правилъ. Той предпочиташе да умре отъ гладъ, отколкото да ги вземе. Бавно, съ още по-голѣма мъка, тръгна за дома си. Есенниятъ вѣтъ продължаваше да пѣе своята тиха пѣсъ, която се слизаше съ волитъ на човѣшките страдания...

Ст. Хр. Тачева

Най похвалното дѣло

Единъ баща имаше четири деца. Веднажъ той даде на всички тѣ по равна сума пари, да си взематъ, кой каквото иска съ тѣхъ. Следъ една седмица, бащата повика децата си заедно съ майка имъ и ги запита:

— Ти, Митко, какво направи съ твойтъ пари?

— Азъ си купихъ една хубава книга, въ която има хубави разкази и приказки и красиви картички...

— Добре си сторилъ! Въ книгите има винаги хубави неща. Често пѣти книгите сѫ втори баща и майка, които винаги извеждатъ на добъръ край. Добрата книга нѣма цена.

— А ти Ваньо?

— Азъ видѣхъ въ единъ магазинъ хубави ябълки и сливи, купихъ си за частъ отъ паритъ, а останалата частъ запазихъ да си взема втори пѣти...

— Добре си и ти сторилъ! Плѣдовѣтъ сѫ най-здравата и ценна храна.

— Азъ, подъ мелката Марийка, пѣкъ внесохъ мойтъ въ спестовната касичка.

— И това е добре! Спестовността е цененъ белегъ. Бѣли пари за черни дни, казватъ старите хора. Трѣба да пестимъ отъ малки, за да имаме на старостъ...

— А ти, Колю, какво направи съ паритъ си? — се обѣрна бащата къмъ малкия Колю, който смути седѣше въ жгъла на стаята.

— Азъ... азъ... подъ тихо той дадохъ моите пари на съседчето... То е много бедно, а майка му е болна. Тѣ нѣматъ пари да й взематъ лѣкарства за да оздравеятъ. Азъ дадохъ мойтъ на нейното дете, което много плаче за майка си, и то вѣднага й купи лѣкарства...

— Добре ли е сторилъ Колю? — обѣрна се бащата къмъ останалите.

— Най-добре, най-добре, е той сторилъ... извикаха всички въ единъ гласъ.

— Да, мили деца, Колю е извѣршилъ най-похвалното дѣло!

Всички направиха кръгъ около Колю, който изчерьвъ стоеше на страна, а майка му се приближи до него, силно го пригърна и горешо гълуна.

Д. Индресъ Кетъ

ло само по хълмовете около Нилгира, въ южна Индия. Индийски духовници го отглеждали и съ лѣкарството, което добивали отъ него въртели голѣма търговия. До сега, не е имало растение, което би могло да се сравни съ него. Следъ употреблението на лѣкарството, което се добивало отъ това растение, изчезвалъ всѣкакъвъ ревматизъмъ за винаги.

Проверка на Вегенеровата теория. Трагично загиналиятъ неотдавна въ Гренландия германски ученъ Вегенеръ създаде теорията, че континентъ не сѫ неподвижни, че се мѣстятъ. Изрежете по картата западната брѣгъ на южна Америка и източния на Африка, докато ги и ще повѣрвате, че тѣ сѫ части отъ едно цѣло и постепенно сѫ се отдалечили. За проверка на тази теория 96 станции по цѣлото земно кѣлбо сѫ предприели точни измѣрвания за положението на разни точки къмъ единъ основенъ меридианъ — Гринвичъ. Получените данни ще се сравняватъ съ измѣрванията преди 7 години и съ бѫдещи измѣрвания. Така ще може да се установи, дали тези точки мѣняватъ положението си една спрѣмо друга. Въ сегашните изучвания взема участие и България съ своя географски институтъ.

Точното положение на София върху земното кѣлбо.

София отстои отъ меридиана Гринвичъ (които минава край Лондонъ) на такова разстояние, което земята, при нейната бѣрзина на въртене, изминава за 1 часъ, 33 минути, 19 секунди и 87 стотни отъ секундата. Това е точното време, съ което настъпватъ часовници би трѣбвало да се отличаватъ отъ часовниците на меридиана Гринвичъ. Изчислено е, че допустната грѣшка въ повече или по малко не е повече отъ 5 хиладни отъ секундата.

Най-известниятъ изобретателъ на XX вѣкъ, който отъ нѣколко години наемъ се занимава съ изпитване непознатата сила на късите радио-вълни. Тѣ сѫ изпращатъ само въ опредѣлено направление, разпространяватъ се на различно разстояние и, при известни условия, влияятъ съмърто върху живи сѫщества. Тъкното приложение на практика ще представлява пълно праустроителство на телеграфа и телефона.

Чудотворно растение

Четири английски фирми сѫ предприели една експедиция въ Индия, гдѣ ще търсятъ едно растение, чието лѣчебно свойство за лѣкуване на ревматизъмъ било неограничено. Водителятъ на тази експедиция биль Фридрихъ Рамзовъ, който неотдавна предприелъ едно научно пътешествие презъ цѣла Индия. Участвуващите въ експедицията сѫ убедени, че ще могатъ да донесатъ рѣдкото растение или семе отъ него въ Европа.

За това растение се разправятъ приказни нѣща. То се среща-

Музикаленъ ОТДѢЛЪ

Подъ редакцията на АСЕНЪ СТОЯНОВЪ

Текстъ: Ас. Раззвѣтниковъ
Муз.: Ст. Ц. Даскатовъ

2. Церть младъ
съ конъ крилатъ
яха въ утринъ синя,
носи той
въ скuta свой
плаката царкия.
Нанкай, мой соколе драгъ,
спи ми, спи ми, мой юнакъ!

3. Който спи
и мълчи,
който ми не плаче,
нему царь —
сабя и калпача.
Нанкай, мой соколе драгъ,
спи ми, спи ми, мой юнакъ!
Ас. Раззвѣтниковъ

Въздржателна СТРАНИЦА

Въздржател и пушачъ

Единъ пушачъ и единъ въздржател спорятъ: и двамата подържатъ, че всѣки има право за сѫществуването на неговата идея.

Най-после въздржателъ каза въ пушача:

Добре, като имаме органи за всички служби, които сѫ необходими въ човѣшкия организъмъ и ако на човѣка бѣше отредено да пушки, тогава защо творецътъ не се е пригрижилъ да му постави единъ куминъ на главата, за да има отъ кѫде да излиза пушекътъ?

Ив. Р. Минковски

Гемийка тръгва.

Нощта минава, превала звезди небето обсипватъ, зора се сипва на изтокъ, луната свѣти високо. Зефири морски повѣзватъ, море се леко вълнува, гемийка свѣти въ скелята — стѣга се на пѣтъ да тръгва. Бѣли си платна разпери, народно знаме издигна; гребла въ морето плиснаха, гемийка тръгна, замина:

Никола, младъ гемиджъ извади свирка медена, засвири пѣсъ моряшка, — свирка му свири, говори:

— „Радке ле, мила сестрице, оставай сбогомъ, прощавай!“ Отивамъ, Радке, далеко, на дълга пѣтъ — въ Цариградъ, печала да си печеля. Моли се, Радке, на Бога да ме закриля, запазва — живо и здраво да стигна, да стигна и се завърна. — Армаганъ ще ти донеса: кехлибарено герданче, сребърни гривни на рѣже, за кръста — златно коланче. Пакъ дома, Радке, да дойда, пакъ да те братски прегърна, прегърна, още цѣлuna. На Варна да се нагледамъ, на нашът земя хубава...

А. Илиевъ

Весело Сладкодумче

I. Решение на задавкитъ отъ бр. 1.

ГАТАНКИ. 1. Житните храни, 2. облакъ, 3. кръчмата, 4. костенурката, 5. бубата, 6. змията, 7. калпака.

КРЪСТОСЛОВЪ. Отъ вѣсно: лозе, вино, рай, Ана, хай, Адамъ, Иракъ, кѣм, оре, тел. Хоризонтъ, алан: ловъ, зян, орах, Ана, Ай-ай, редомъ, коте, оре мели.

РЕШИЛИ: с. Лѣтница — Крѣстю Петковъ; с. Доброливци — Иванка Попова; с. Каба-Кулакъ — Колчо Пановъ; с. Мекишъ — Кина Крѣстева, Мара Ангелова; с. Тенча — Христо Петковъ и др.

Получени съчинения: Бургасъ — Стефка Д. Иванова (стих.), Плевенъ — Цв. Спасовъ; София — Мих. Ивановъ; Каба-Кулакъ — Колчо Пановъ; задачки: с. Лѣтница — Крѣстю Петковъ и др.

II. НОВИ ЗАДАВКИ.

ГАТАНКИ.

1.

Има дълги тѣ мѣтачки;
ходи, дебне съ леки крачки.
Край огнището се свива,
подъ печката се скрива —
тамъ преди и се припича.
Е, какъ, какъ се нарича?

Колчо Пановъ, II кл., с. Лѣтница, Ловешко.

2.

Нищо не съмъ, а безъ мене нищо не бива.
Сѫщия.

Пословици:

Чашка по чашка, напърчи опашка.

Фондъ закрепване

В. „СЛАДКОДУМЧЕ“.

Отъ бр. 1	800 лева
Михаилъ Въгленовъ	100 "
Георги Костакевъ	100 "
Боньоръ Райчева	100 "
Цанко Н. Цанковъ	100 "
Свѣтомиръ Пеневъ	100 "
Ст. Хр. Тачевъ (I ви.)	50 "
Беню Тотевъ (II ви.)	50 "
Георги Ж. Дженгозовъ (II ви.)	50 "

Всичко 1450 лева

(следва)

Настоятелитъ полу-
чаватъ: 1) За 5 — 10 абонамента — 10%, 2) За 10 — 20 абонамента — 15% и 3) За по-вече отъ 20 абонамента — 20% отстъпъ въ пари, които се одържатъ при изпращане сумитъ.

Само въ предплата!

Адресъ на редакцията и администрацията:

1). За пращане пари съ пощенски записъ:

Александъръ Петковъ, учитель въ с. Мекишъ, чрезъ ст. Дол. Липница.

2). За прости и препоръчани писма и ръкописи:

Александъръ Земни, с. Мекишъ, чрезъ Гара Тръмбешъ.

Печатъ: Е. п. Христовъ — В. Търновъ.

Поща и съобщения

Къмъ настоящите: — Най-добре е да ни пратите половина или цѣлогодишни абонаменти. Ако това не може да стане, разпространявайте вестника на рѣчна продажба, като опредѣлите точно и съобщите въ редакцията, по колко броя да ви се пращатъ. При рѣчна продажба, от